

Sygn. akt II K 1642/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu w dniach: 27.03.2013 r., 17.05.2013 r., 21.06.2013 r., 24.07.2013 r., 18.10.2013 r. i 20.11.2013r.

s p r a w y : **R. H.**

syna G. i R. zd. L.

urodzonego w dniu (...) w C.

oskarżonego o to, że:

jako prezes zarządu (...) Spółki z o.o.w Ś.nr (...), w okresie od 05.04.2010r. do 24.06.2010r. utrudniał przeprowadzenie czynności kontrolnych poprzez to, że nie dostarczył wszystkich żądanych dokumentów dotyczących działalności gospodarczej tej Spółki za rok 2007 r. oraz nie udzielał żądanych wyjaśnień,

co stanowi naruszenie art. 287 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r. Nr. 8, poz. 60 z późn. zm.) w zw. z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 1999 r. Nr. 54, poz. 572 z późn. zm.),

tj. o czyn z art. 83 § 1 k.k.s.

I. uniewinnia oskarżonego **R. H.** od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1642/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. H. był prezesem zarządu (...) spółka z o.o.w Ś.. Postanowieniem Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowego we W.Ósrodek Zamiejscowy w J.z dnia 16 listopada 2009 r. zostało wszczęte wobec firmy (...) spółka z o.o.w Ś. postępowanie kontrolne w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2007 oraz podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe 2007 r., przestrzegania przepisów ustawy prawo dewizowe w 2007 r., wywiązywania się za rok 2007 z obowiązków płatnika, o których mowa w art. 26 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Do przeprowadzenia czynności w postępowaniu kontrolnym upoważniona została inspektor kontroli skarbowej T. M. oraz komisarz skarbowy M. Ż..

Dowód:

- umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością k. 3-5,

- postanowienie Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowego we W.Ośrodek Zamiejscowy w J.z dnia 16 listopada 2009 r.
- k. 1 akt sprawy UKS (...),
- upoważnienie nr (...)- k. 2 akt sprawy UKS (...),
- zeznania świadka T. M. k.72, 121-122,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 18 listopada 2009 r. inspektor kontroli skarbowej T. M.oraz komisarz skarbowy M. Ż.udaly się pod adres siedziby (...) spółka z o.o.- Ś.(...). Pod tym adresem nie zastały nikogo z członków zarządu firmy. W dniu 06 stycznia 2010 r. skierowane zostały wezwania do osobistego stawiennictwa w Urzędzie Kontroli Skarbowego we W.Ośrodek Zamiejscowy w J.do J. K., J. S.i oskarżonego R. H.na adres Ś.(...), na dzień 29 stycznia 2010 r. W dniu 08 stycznia 2010 r. do inspektora kontroli skarbowej T. M.oraz komisarza skarbowego M. Ż.zgłosił się Z. S. (1)i zwrócił mylnie odebraną korespondencję kierowaną do (...) spółka z o.o.w Ś.w postaci postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego oraz informacji o braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolnego.

Wezwania kierowane do J. K. i J. S. nie zostały odebrane i po podwójnym awizowaniu wróciły do nadawcy. Korespondencję kierowaną do R. H. odebrał Z. S. (1) i przekazał ją adresatowi.

Dowód:

- notatka służbowa - k. 19 akt sprawy UKS (...),
- wezwania - k. 57,58,59 akt sprawy UKS (...),
- protokół z czynności przeprowadzonej w postępowaniu kontrolnym – k. 61,62 akt sprawy UKS (...),
- zwrotne potwierdzenie odbioru - k. 69 akt sprawy UKS (...),
- przesyłki podwójnie awizowane - k. 70,71 akt sprawy UKS (...),
- zeznania świadka T. M. k.72, 121-122,193-194,
- zeznania świadka Z. S. (1) k. 175-176,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 28 stycznia 2010 r. oskarżony R. H. skierował pismo o zmianę terminu stawiennictwa na wezwanie inspektora kontroli skarbowej T. M. na dzień 05 lutego 2010 r. W kolejnym piśmie z dnia 04 lutego 2010 r. oskarżony R. H. wniósł o zmianę terminu stawiennictwa na wezwanie inspektora kontroli skarbowej T. M. na dzień 08 lutego 2010 r., na co inspektor wyraziła w rozmowie telefonicznej z nim zgodę.

Dowód:

- pismo oskarżonego R. H.– k. 95 akt sprawy UKS (...),
- pismo oskarżonego R. H.– k. 102 akt sprawy UKS (...),
- zeznania świadka T. M. k.72, 121-122,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 08 lutego 2010 r. oskarżony R. H.stawił się w Urzędzie Kontroli Skarbowego we W.Ośrodek Zamiejscowy w J.. W toku czynności przeprowadzonych z jego udziałem przez inspektora kontroli skarbowej T. M.oraz komisarza

skarbowego M. Ż. oskarżony wskazał, że jest osobą upoważnioną do reprezentowania (...) spółka z o.o. w Ś. oraz podał na potrzeby prowadzonego postępowania adres do doręczeń – ul. (...) (...). Jednocześnie wskazał, że osobą upoważnioną do odbioru korespondencji jest on oraz Z. S. (1) – prezes zarządu (...) spółka z o.o. z siedzibą w K. przy ul. (...). Podał nadto, że osobami upoważnionymi do reprezentowania firmy (...) spółka z o.o. w Ś. w czasie postępowania jest on oraz adw. A. W. zaś upoważnionym wyłącznie do dostarczania dokumentów jest D. K.. W toku prowadzonych czynności w tym dniu oskarżony podał numer swojego telefonu - (...).

Dowód:

- protokół z czynności prowadzonej w postępowaniu kontrolnym k. 8,
- zeznania świadka T. M. k. 72, 121-122, 193-194,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 08 lutego 2010 r. zostały przekazane oskarżonemu na piśmie pytania w zakresie sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych i został mu określony 7-dniowy termin do udzielenia odpowiedzi.

Dowód:

- pismo z dnia 08 lutego 2010 r. k. 9-10,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 15 lutego 2010 r. inspektor kontroli skarbowej T. M. przy współudziale komisarza skarbowego M. Ż. odebrała od oskarżonego R. H. dokumenty szczegółowo opisane w protokole z czynności pobrania dokumentów w postępowaniu kontrolnym. W tym samym dniu oskarżonemu zostało wręczone pismo wzywające go do przedłożenia niezwłocznie kolejnych dokumentów wskazanych w tym piśmie.

W dniach 24 lutego 2010 r. oraz 08 marca 2010 r. D. K. przedłożył dokumenty, które zostały od niego odebrane przez inspektora kontroli skarbowej T. M. przy współudziale komisarza skarbowego M. Ż.. Przekazał też przyjmującym dokumenty numer telefonu oskarżonego.

Dowód:

- protokole z czynności pobrania dokumentów w postępowaniu kontrolnym z dnia 15 lutego 2010 r. k. 12.,
- pismo z dnia 15 lutego 2010 r. k. 11,
- protokół z czynności prowadzonej w postępowaniu kontrolnym k. 13-14, 15,
- zeznania świadka T. M. k. 72, 121-122,
- zeznania świadka D. K. k. 176-178,
- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,

W dniu 23 marca 2010 r. do (...) spółka z o.o. w Ś. zostało skierowane przez inspektora kontroli skarbowej T. M. pismo wzywające do udostępnienia w terminie 7 dni kolejnych dokumentów. Pismo to zostało zaadresowane „(...) ul. (...) (...)”. W dniu 29 marca 2010 r. zostało ono odebrane przez D. R..

Dowód:

- pismo z dnia 25 marca 2010 r. k. 16-17,

- potwierdzenie odbioru k. 18,
- zeznania świadka D. R. k. 138-139,

W dniu 28 kwietnia 2010 r. do (...) spółka z o.o.w Ś.zostało ponownie sporządzone przez inspektora kontroli skarbowej T. M.pismo wzywające do udostępnienia w terminie 7 dni dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 23 marca 2010 r. W tym samym dniu zostało wydane postanowienie Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowego we W.Ośrodek Zamiejscowy w J.o wyznaczeniu nowego terminu do załatwienia sprawy na dzień 05 lipca 2010 r. Postanowienie to zostało wysłane na adres „(...)ul. (...), (...)”. W dniu 29 kwietnia 2010 r. zostało ono odebrane przez Z. S. (1).

Dowód:

- pismo z dnia 28 kwietnia 2010 r. k. 19-20,
- potwierdzenie odbioru k. 21,
- zeznania świadka Z. S. (1) k. 175-176,

W dniu 17 maja 2010 r. do (...) spółka z o.o.w Ś.zostało skierowane przez inspektora kontroli skarbowej T. M.pismo wzywające do udzielenia odpowiedzi na pytania w nim wskazane. Pismo to zostało wysłane na adres „(...)ul. (...), (...)”. W dniu 18 maja 2010 r. zostało ono odebrane przez D. R..

Dowód:

- pismo z dnia 17 maja 2010 r. k. 22-25,
- potwierdzenie odbioru k. 26,
- zeznania świadka D. R. k. 138-139,

W dniu 15 czerwca 2010 r. do (...) spółka z o.o.w Ś.zostało skierowane przez inspektora kontroli skarbowej T. M.pismo wzywające do udzielenia odpowiedzi na pytania w nim wskazane oraz przedłożenia wskazanych w nim dokumentów. Pismo to zostało wysłane na adres (...) spółka z o.o.ul. (...), (...)”. W dniu 16 czerwca 2010 r. zostało ono odebrane przez D. R..

Dowód:

- pismo z dnia 15 czerwca 2010 r. k. 27,
- potwierdzenie odbioru k. 28,
- zeznania świadka D. R. k. 138-139,

Oskarżony R. H. nie otrzymał pism kierowanych do (...) spółka z o.o. w Ś. od dnia 23 marca 2010 r. do dnia 24 czerwca 2010 r. Inspektor kontroli skarbowej wszystkie pisma kierowane w tym okresie do tej firmy uznała za skutecznie doręczone w postępowaniu kontrolnym.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego R. H. k. 118-120,
- zeznania świadka T. M. k.72, 121-122,

(...) spółka z o.o.w Ś.zakończyła się wydaniem przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowego we W.w dniu 29 listopada 2010 r. decyzji nr (...).

Dowód:

- decyzja nr W5B1/092190/1/025 – k. 518-547 akt sprawy UKS (...),

- zeznania świadka T. M. k.72, 121-122,

Oskarżony R. H. ma 43 lata, zamieszkuje na terenie Republiki Federalnej Niemiec, gdzie prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w kwocie 3.000 - 4.000 EURO, na utrzymaniu posiada dziecko w wieku 16 lat, nie posiada wartościowego majątku.

Oskarżony R. H. był karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze oskarżonego R. H. k. 103,

-dane o karalności oskarżonego R. H. k. 159-161,

Oskarżony R. H. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby utrudniał postępowanie kontrolne prowadzone wobec (...) spółka z o.o.w Ś. przez inspektora kontroli skarbowej. Wskazał, że poinformował inspektora kontroli skarbowej, że zamieszkuje na terenie Niemiec, przekazał swoje numery telefonów – polski i niemiecki oraz wskazał adres, gdzie należy kierować do niego korespondencję. Do odbioru korespondencji upoważnił Z. S. (1) – prezesa zarządu (...) spółka z o.o., której był udziałowcem. Kiedy upoważnił Z. S. (1) do odbioru korespondencji nie był z nim w konflikcie. W późniejszym czasie skonfliktował się ze Z. S. (1). Poza korespondencją, którą przekazał mu on za nim stawiał się u inspektora kontroli skarbowej w UKS nie otrzymał on żadnej innej korespondencji ani od D. R. ani od Z. S. (1). Zależało mu na wyjaśnieniu wszystkich spraw podczas tej kontroli, ale skoro nie otrzymywał korespondencji i nikt się z nim nie kontaktował myślał, że jego wyjaśnienia zostały uznane za wystarczające. W 2011 r. stawiał się w UKS i poddał się dobrowolnie odpowiedzialności. Myślał, że ta sprawa, gdzie poddał się dobrowolnie odpowiedzialności spowodowała, że kontrola, której dotyczy zarzucany mu czyn została w związku z tym definitywnie zamknięta.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. H. w zakresie w jakim twierdził on, iż nie utrudniał prowadzonego wobec (...) spółka z o.o.w Ś. postępowania kontrolnego przez inspektora kontroli skarbowej z Urzędu Kontroli Skarbowej we W. Ośrodek Zamiejscowy w J.– T. M.. Brak było bowiem w przedmiotowej sprawie jakichkolwiek dowodów, które podważałyby wiarygodność złożonych przez oskarżonego wyjaśnień. Z wyjaśnień oskarżonego R. H. wynika, iż gdy w dniu 08 lutego 2010 r. stawiał się on w Urzędzie Kontroli Skarbowej we W. Ośrodek Zamiejscowy w J., to w toku czynności przeprowadzonych z jego udziałem przez inspektora kontroli skarbowej T. M. oraz komisarza skarbowego M. Ż. wskazał nie tylko, że jest osobą upoważnioną do reprezentowania (...) spółka z o.o.w Ś. ale także podał na potrzeby prowadzonego postępowania adres do doręczeń – ul. (...), (...). Jednocześnie wskazał, że osoby upoważnione do odbioru korespondencji - siebie oraz Z. S. (1) – prezesa zarządu (...) spółka z o.o. z siedzibą w K. przy ul. (...). Podał nadto, że osobami upoważnionymi do reprezentowania firmy (...) spółka z o.o.w Ś. w czasie postępowania jest on oraz adw. A. W. zaś upoważnionym wyłącznie do dostarczania dokumentów jest D. K.. W toku prowadzonych czynności w tym dniu oskarżony również podał numer swojego (...). Okoliczności te znajdują potwierdzenie nie tylko w zeznaniach świadka T. M., ale także w dowodzie z dokumentu w postaci protokołu z czynności prowadzonej w postępowaniu kontrolnym z dnia 08 lutego 2010 r.

W dniu 08 lutego 2010 r. inspektor kontroli skarbowej T. M. przekazała oskarżonemu na piśmie pytania w zakresie sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych i zakreśliła mu 7- dniowy termin na udzielenie odpowiedzi, co znajduje odzwierciedlenie w piśmie z dnia 08 lutego 2010 r. (k. 9-10). W dniu 15 lutego 2010 r. natomiast oskarżony dostarczył dokumenty, które zostały od niego odebrane przez inspektora kontroli skarbowej T. M. przy współudziale komisarza skarbowego M. Ż. i szczegółowo opisane w protokole z czynności pobrania dokumentów w postępowaniu kontrolnym. W tym samym dniu oskarżonemu zostało wręczone kolejne pismo wzywające go do przedłożenia niezwłocznie

kolejnych dokumentów wskazanych w tym piśmie. Znajduje to odzwierciedlenie w dowodzie z dokumentu w postaci pisma z dnia 15 lutego 2010 r. (k. 11). W dniach 24 lutego 2010 r. oraz 08 marca 2010 r. D. K. upoważniony przez oskarżonego do dostarczania dokumentów do prowadzonego postępowania przedłożył dokumenty, które zostały od niego odebrane przez inspektora kontroli skarbowej T. M. przy współdziałaniu komisarza skarbowego M. Ż.. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka T. M. oraz w protokołach z czynności pobrania dokumentów w postępowaniu kontrolnym (k. 12, 13-14). D. K. przekazał też przyjmującym dokumenty numer telefonu oskarżonego. W czasie prowadzonego postępowania kontrolnego inspektor T. M. dysponowała zatem podanym przez oskarżonego adresem dla doręczeń kierowanej do niego korespondencji, znała co najmniej jeden numer telefonu oskarżonego, wiedziała, że oskarżony zamieszkuje na terenie Niemiec. Na podstawie umowy spółki załączonej do kat postępowania kontrolnego był jej znany także adres miejsca zamieszkania oskarżonego w Niemczech.

W przedmiotowej sprawie żadne z pism, które inspektor kontroli skarbowej T. M. uznała za skutecznie doręczone oskarżonemu R. H. nie mogło być za takie uznane.

Oskarżony wskazał bowiem inspektorowi kontroli skarbowej T. M. w dniu 08 lutego 2010 r., iż osobami upoważnionymi do odbioru korespondencji w toku prowadzonego przez nią postępowania kontrolnego jest R. H. – członek zarządu (...) spółka z o.o.(...) oraz Z. S. (2) – prezes (...) spółka z o.o. z siedzibą w K.ul. (...). Żadna z przesyłek, które stały się podstawą do sformułowania wobec oskarżonego zarzutu utrudniania prowadzonej kontroli nie została prawidłowo zaadresowana. W żadnej z nich bowiem nie został wskazany prawidłowo adresat. W zakresie pism, do których odbioru upoważniony był Z. S. (1) winny być one zaadresowane w taki sposób, aby jako adresat wskazany był Z. S. (1). Pismo z dnia 23 marca 2010 r. kierowane do (...) spółka z o.o. w Ś. zostało zaadresowane (...) Polska ul. (...), (...)”. Pismo z dnia 28 kwietnia 2010 r. kierowane do (...) spółka z o.o. w Ś. zostało zaadresowane (...) Polska ul. (...), (...)”. Pismo z dnia 17 maja 2010 r. kierowane do (...) spółka z o.o. w Ś., (...) ul. (...)” zaś pismo z dnia 15 czerwca 2010 r. do (...) spółka z o.o. w Ś. zostało zaadresowane (...) spółka z o.o. ul. (...), (...)”. Inspektor kontroli skarbowej wysyłając każde z tych pism wiedziała, że pod tym adresem nie mieści się siedziba spółki (...) spółka z o.o. w Ś.. Wprawdzie korespondencja kierowana na wskazane adresy została odebrana, ale jak wynika ze zwrotnych poświadczeń jej odbioru tylko w jednym przypadku przez osobę uprawnioną – Z. S. (1). Pisma z dnia 23 marca 2010 r., 17 maja 2010 r. i 15 czerwca 2010 r. zostały bowiem odebrane przez D. R., która była zatrudniona w firmie (...) spółka z o.o. w K., ale nie była przez oskarżonego upoważniona do odbioru korespondencji w postępowaniu kontrolnym toczącym się w UKS. Z. S. (1) odebrał w dniu 29 kwietnia 2010 r., jak wynika ze zwrotnego poświadczenia odbioru (k. 21) postanowienie. Przy tak opisanym zwrotnym poświadczeniu odbioru brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, iż w tej dacie odebrał on pismo z dnia 28 kwietnia 2010 r. wzywające oskarżonego do udostępnienia w terminie 7 dni dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 23 marca 2010 r.

Ani świadek D. R. ani też Z. S. (1) w złożonych zeznaniach nie potwierdzili, aby odebraną przez nich korespondencję pochodzącą z UKS we W. Ośrodek Zamiejskowy w J. przekazali do rąk oskarżonego. Z zeznań wskazanych świadków wynika, iż na adres K.ul. (...) przychodziła korespondencja do firmy (...) spółka z o.o. w Ś., która była odkładana. Nikt nie sprawdzał co się z nią dzieje, nie był prowadzony jakiegokolwiek rejestr przychodzącej korespondencji. Z zeznań Z. S. (1) wynika, iż nie kontrolował on, czy oskarżony zapoznawał się z przychodzącą korespondencją. Były sytuacje, że korespondencja ta gubiła się. Do biura spółki klucze posiadał D. K. i kiedy przyjeżdżał oskarżony bywał on z nim w tym biurze. Było to, jak wynika z jego zeznań przeważnie popołudniami. Również z zeznań D. K. nie wynika, aby oskarżony zapoznawał się z korespondencją odebraną przez D. R. czy Z. S. (1) z UKS we W. Ośrodek Zamiejskowy w J. bywając wraz z nim w biurze spółki (...) w K..

W toku postępowania sądowego oskarżyciel przedłożył wydruk połączeń z centrali telefonicznej UKS we W. Ośrodek Zamiejskowy w J., z którego wynika, że w dniu 22 kwietnia 2010 r. o godz. 13.29:26 zostało nawiązane połączenie telefoniczne z numerem (...), który to oskarżony R. H. podał inspektor kontroli skarbowej T. M. w dniu 08 lutego 2010 r. Połączenie to trwało 29 sekund. W aktach postępowania kontrolnego brak jest jakiegokolwiek notatki służbowej na okoliczność tego połączenia telefonicznego. Z wyjaśnień oskarżonego R. H. wynika, iż nie rozmawiał on telefonicznie z inspektorem kontroli skarbowej T. M., połączenie mogło zostać nawiązane z pocztą głosową w jego telefonie. Z zeznań świadka T. M. wynika, że nie pamięta ona, by podczas postępowania kontrolnego kontaktowała się telefonicznie z

oskarżonym. Podał jednakże, iż jeżeli ktoś telefonował do oskarżonego, to mogła być to tylko ona. T. M. wskazała jednocześnie, że chciała kontaktować się telefonicznie w sprawie dostarczenia dokumentów lub składania wyjaśnień. Oceniając zeznania T. M. w zakresie tego, co powiedziałaaby ona podczas rozmowy telefonicznej w tych sprawach, wskazać należy w świetle zasad doświadczenia życiowego, że treści na które wskazała świadek nie zdołałaby ona wypowiedzieć w ciągu 29 sekund. Z tego względu Sąd przyjął, że świadek, jak wskazał to oskarżony, nawiązała połączenie z pocztą głosową w telefonie R. H.. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że nie odsłuchiwał on poczty głosowej z telefonu i nie miał wiedzy, że inspektor kontroli skarbowej się z nim kontaktowała w tym dniu.

Zeznania świadków J. B. i D. K. przeczą temu, aby zamiarem oskarżonego R. H. było utrudnianie prowadzonego wobec (...) spółka z o.o. w Ś. postępowania kontrolnego. Z zeznań świadka J. B. prowadzącego biuro rachunkowe, które zajmowało się obsługą (...) spółka z o.o. w Ś. wynika, iż oskarżony radził się go otrzymując pisma urzędowe w zakresie tego jak ma się zachować w konkretnych okolicznościach. Zasięgał też oskarżony jego rady w związku z prowadzonym postępowaniem kontrolnym przez inspektora T. M.. Poinformował on wtedy oskarżonego, że wszystkie wezwania w związku z toczącym się postępowaniem muszą być wypełniane. Oskarżony prosił J. B. w związku z prowadzoną kontrolą, aby sprawdził, czy w archiwum jego biura nie pozostały dokumenty dotyczące spółki za 2007 r. Z zeznań natomiast świadka D. K. wynika, że doręczył on do UKS wszystkie dokumenty przekazane mu przez oskarżonego. Były to wszystkie dokumenty jakie zostały znalezione. Oskarżony oświadczył mu, że będzie się stawiał na wszystkie wezwania, że w miarę możliwości będzie przyjeżdżał. Oskarżony interesował się, czy na adres (...) spółka z o.o. w K. przychodziła korespondencja kierowana do (...) spółka z o.o. w Ś.. Miał pretensje o bałagan w spółce (...), domagał się zwolnienia D. R. przez Z. S. (1) z uwagi na zastrzeżenia do jej pracy.

Przestępstwem skarbowym w rozumieniu art. 83 k.k.s. jest udaremnianie lub utrudnianie wykonania czynności służbowej osobie uprawnionej. Ustawa przykładowo wymienia czynności wykonawcze powodujące udaremnienie lub utrudnienie. Są to: odmowa okazania księgi, jej niszczenie, uszkodzenie, czynienie bezużyteczną, ukrycie lub usunięcie. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego Wydawnictwa Naukowego PWN S.A. Utrudnianie czynności służbowej to takie zachowanie sprawcy, które stwarza przeszkody w przeprowadzeniu czynności służbowej w ramach wskazanych wyżej procedur. Czyn zabroniony określony w art. 83 k.k.s. ma charakter umyślny. Sprawca zatem musi mieć świadomość, że ma do czynienia z określonym rodzajem procedury i z osobą uprawnioną do wykonania określonej czynności służbowej. Przestępstwo to może być popełnione zarówno przez działanie (np. ukrywanie księgi lub dokumentów), jak i przez zaniechanie (np. odmowa okazania księgi lub dokumentów). Przestępstwo określone wyżej może być popełnione zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i zamiarem ewentualnym. W przypadku zamiaru bezpośredniego sprawca ma świadomość znamion czynu zabronionego i chce jego popełnienia. W przypadku zamiaru ewentualnego sprawcy jest obojętne, czy jego zachowanie stanowić będzie wypełnienie znamion czynu zabronionego, ale godzi się na to, albo też nie decyduje się na podjęcie działań w określonym kierunku i tym samym wypełnia znamiona czynu zabronionego (P. G., utrudnianie czynności kontrolnych (...))

Brak jest podstaw w niniejszej sprawie do przypisania oskarżonemu R. H. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 83 § 1 k.k. Brak jest bowiem jednoznacznych dowodów, które potwierdzałyby, że oskarżony wiedział o kierowanej do niego korespondencji przez inspektora kontroli skarbowej T. M. w związku z prowadzonym postępowaniem kontrolnym w okresie od 05 kwietnia 2010 r. do 24 czerwca 2010 r. i umyślnie utrudniał przeprowadzenie czynności kontrolnych poprzez nieprzedkładanie żądanych dokumentów. W toku postępowania oskarżyciel nie wykazał, a Sąd nie ustalił, aby pisma wzywające do przedłożenia żądanych przez inspektora kontroli skarbowej dokumentów zostały skutecznie doręczone oskarżonemu oraz aby miał on wiedzę o kierowanych wezwaniach.

Z tego względu Sąd uniewinnił oskarżonego R. H. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wobec uniewinnienia oskarżonego, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. kosztami postępowania należało obciążyć Skarb Państwa